

Hans Nielsen Hauge - Synds-erkjennelse og omvendelse

Da Hans Nielsen Hauge hadde sitt sterke møte med Gud på Tunejordet den 5. april 1796, fikk han mandatet til sin tjeneste fra Gud. Hans åndsåpsopplevelse under åpen himmel denne tirsdagen, er blitt stående som en milepæl i Norges vekkelshistorie.

Men Hauges oppdrag fra Gud var å forkynne at mennesket trengte omvendelse og frelse for å bli rede for evigheten. Gud hadde selv vist ham «at verden lå nedsunket i det onde», og Hauge bad Gud om «å utsette straffen, så noen kunne omvende seg». Omvendelsen, gjenfødselen, den levende tro, og frukten av gode gjerninger, ble derfor fire viktige elementer i Hauges forkynnelse og forfatterskap. Han forklarer og omtaler disse flere ganger i sine bøker og skrifter. I sin tredje bok «En sannhets bekjennelse om salighets sak», skriver han på side 10: «Loven er først og fremst tuktemesteren til Kristus. Ved loven drepes vår egen godhet (Rom. kapittel 7), og den viser med kraft vårt kjøtts fordervelse. Men etter omvendelsen blir loven vårt hjertes lyst etter det innvendige og nye menneske. David lovpriser dem som grunder på Herrens lov natt og dag.»

I hans største bok, «Den kristelige lære», på over 900 sider, forklarer Hauge det nye menneskets tilstand som er født på ny ved Guds ord og Ånd. Han skriver på side 502:

«Men den som ser inn i frihetens fullkomne lov, og fortsetter med det, blir ikke en glemsom hører, men en gjerningenes gjører. Fordi han får lyst og vilje til Herrens lov, elsker Gud og det ikke av tvang, men av fri vilje. Det er å se Guds fullkomne kjærlighet og hvor stor hans barmhjertighet og nåde er mot oss. Når vi omvender oss, så forløser han oss fra alle våre synder og tilregner oss ikke våre overtredelser. Da vil vi av all vilje og kjærlighet til Gud, ofre oss selv og forsake vår egen vilje og det ugudelige vesen, som hindrer Guds Ånds drift. Ved Guds kraft overvinner vi det onde og er villig til det gode. Vi tjener ikke Gud av tvang, men frivillig, for Jesu kjærlighet løser oss fra lovens tvang og bøyer vår natur, som før har vært fiende av Guds lov. Den blir ved ordets gjenfødsende kraft til et nytt menneske som er lydlig under hans bud.»

Det var også meget viktig for Hauge å forklare at det finnes både en død og levende tro. Han skriver blant annet i sin bok, «Den kristelige lære», på side 88: «Ordet «tro» forklares og brukes av mange slags mennesker, på forskjellige måter. De som har tatt imot Ordet fra Gud, og ved dette fått troen i hjertet, har fått et levende og guddommelig sinn. De har fått Guds natur og ved hans kjærlighet blitt forenet med Gud gjennom Jesus Kristus. For i Ham er det liv, glede, rettferdighet og fred.»

Om den døde tro, og vår tilstand i verden uten å være født på ny, skriver Hauge i samme bok og på samme side: «Den døde troens frukter er urettferdighet og ukjærlighet, og følgene blir redsel for døden.»

Jakob 2:19-20: «Du tror at Gud er én? Det gjør du rett i. Også de onde ånder tror det – og skjelver! Vet du ikke, du uforstandige menneske, at tro er til ingen nytte uten gjerningene?»

«Dette er den døde tro, fordi den skjelver for den hellige og rettferdige Gud. Når vi ikke er født på ny er vår tilstand at vi alle er Guds fiender og har ufred med Ham. Apostelen Paulus forklarer at for den levende tro kom, som gjenfoder mennesket, var vi i varetekt under loven. Vi var innestengt i troen som senere skulle åpenbares. Derfor er loven vår tuktemester til Kristus, slik at vi skulle bli rettferdiggjort av tro. Paulus' mening er at ved loven kommer syndens erkjennelse. Den tukter og straffer vår urettferdighet, og vi kjenner syndens byrde og at vi ligger under for lovens forbannelse. Gal. 3:23-24: «Før troen kom, ble vi holdt i varetekt under loven, innestengt helt til den tro som skulle komme, ble åpenbart. Slik var loven en vokter for oss helt fram til Kristus, for at vi kunne erklæres rettferdige ved troen.»

I sin bok, «Betraktning og Forklaring over Herrens bønn: Fader vor», skriver Hauge:

«Skal vi derfor få den levende tro, må Den hellige Ånd rense hjertet, for Guds visdom kan ikke bo i en ond sjel. Heller ikke i det legeme som er undergitt synden. Gud gir ikke sin helligdom for hunder, eller perler for svin (Matt. 7:6). Han fyller ikke ny vin i gamle skinnsekker, for da vil den nye vin sprengte sekkene og vinen renne ut (Luk. 5:37). Omvendelse må først skje, før syndens forlatelse kan gis, som hele Skriften vitner om. Den synd som ikke mennesket avstår fra, kan heller ikke Gud forlate, for Guds Sonns blod skal rense oss fra alle våre synder.»

(Kilder: Bl.a. «Hans N. Hauges skrifter» av Hans Ording fra 1954 og «Den Christelige Lære af H.N. Hauge» og «Betraktning og Forklaring over Herrens bøn: Fader vor». Med artikkelforfatters gjengivelse til tidssmessig språk.)

PETER TORE GABRIELSEN.
Sanger og
forkynner

DANIEL HADDAL,
www.kingdomlifestyle.no

Hvem er vi i Jesus?

For at vi skal vite hva vi kan gjøre, må vi vite hvem vi er. Vi må altså vite hvem vår Himmelske Far er.

I skriften står det at vi er konger. 1. Peter 2:9: «Dere er en utvalgt slekt, et kongelig slektskap, et utvalgt folk.» Vi er noe mer enn sønner og døtre. Vi er også kongelige prinser og prinsesser. Med dette kan vi få vandre i vår kongelige autoritet, når vi da har kjennskap til vår kongelige identitet, med det i tankene, at vi nemlig er bærere av Guds rike.

Pappa Gud er Han som eier alt på jorden. Alt er skapt av Ham. Han er med oss, elsker oss og går sammen med oss hele tiden.

Når vi personlig tar til oss den informasjonen, når det altså blir en del av oss, da kan vi få vandre i vår gudgitte identitet i form av å virke i Guds rike, ved på profetere, helbrede syke i Jesus sitt navn, tale liv over andre mennesker osv. Derfor er det svært essensielt at vi vet hvem vi er i Kristus.

Hva vil det si å være en troende? Hva vil det si å være en kristen? I Apg. 12:26 står det for første gang om kristne. «Det var i Antokia disiplene først ble kalt kristne.» Hvorfor ble de kalt kristne? Dette siden de var lik Jesus. De gikk og helbredet syke. De virket i det overnaturlige, de profeterte og demonstrerte Guds rike på den måten Jesus gjorde det på, derfor ble de kalt for kristne. Det er heftig!

Som kristne er vi salvet med Den Hellige Ånd, på samme måte som Jesus var salvet med Den Hellige Ånd da Han gikk på jorden.

I Apostlenes gjerninger 10:38 står det: «Hvordan Gud salvet Jesus fra Nasaret med Den Hellige Ånd og med kraft, Han som gikk omkring og gjorde godt og helbredet alle som var undertrykt av djevelen, for Gud var med Ham.» På samme måte er Gud med oss. Han har salvet oss med kraft til å gå ut.

Når vi vandrer i vår autoritet som kristne, betyr det «de salvede». Det betyr ikke små kristuser, men det betyr de «salvede som er bærere av Guds mirakuløse kraft». Dette trenger vi å forstå, at nemlig vi som troende er bærere av Guds rike. Dermed kan vi gå ut og demonstrere Guds rike for andre mennesker. Halleluja!